Влада — Радам!

Голос України

Газета Верховної Ради України ◆ № 11 (511) ◆ Четвер, 21 січня 1993 року ◆ Ціна 3 крб.

Вчора відбулося спільне засідання постійних комісій Верховної Ради України за участю Президента й уряду. Обговорювались питання соціально-економічного стану в Україні та заходи щодо соціального захисту населення, про фінансове становище. Детальніше про це читайте в наступному номері газети.

ПРИВИДУ ЧУТОК ОБРУБАЛИ КРИЛА

Не секрет, що час від часу в пресі, на радіо і телебаченні з'являється інформація про ліквідацію органів місцевого самоврядування як таких, що втратили свою силу і владу. Привид цих чуток бродить від Львова до Донецька, від Чернігова до Одеси. Дехто навіть стверджував, що служба Президента підготувала відповідні документи з цього питання: замість представницької влади — сильна вертикальна виконавча влада. Тож з ініціативи Асоціації Рад базового рівня вчора відбулася зустріч Л. Кравчука з керівниками Рад базового рівня великих міст держави і представниками Президента в областях. Саме на ній було розставлено всі крапки над «і» і порушено ряд інших важливих питань. Тож тезисно про основні думки, які прозвучали на зустрічі.

ПРО МІСЦЕВЕ САМОВРЯДУВАННЯ

Думка Президента однозначна: ні про який розпуск місцевих Рад не може бути й мови. Все має бути відповідно до тих документів, які прийняла Верховна Рада. Міняти статус Рад базового рівня не варто. Вибори місцевих органів самоврядування провести тільки після прийняття нової Конституції.

Промовці запросили теоретиків з проблем самоврядування приїхати на місця і, так би мовити, руками помацати силу Рад. Бо із затишних київських кабінетів все сприймається інакше. У нас на місцях не параліч влади, а параліч грошей (інакше — дефіцит бюджету).

Сьогодні треба надати пріоритету виконавчій владі.

Органи місцевої влади практично не можуть впливати на стан трудових колективів міста. Немає законодавчих повноважень. Їх відібрали.

ПРО ЕКОНОМІЧНІ АСПЕКТИ

Економічна політика уряду має будуватися не тільки на теоретичних викладах, а й на реаліях. Попереду повинна йти економіка, а не політика.

Бюджет формувати лише знизу догори. Для цього насамперед розібратися з майном державним і комунальним, з підпорядкуванням під-

(Закінчення на 2-й стор.).

УЧОРА відбулася телефонна розмова прем'єр-міністра Л. Кучми з канцлером ФРН Г. Колем. Обговорювались питання про прискорення реалізації двох контрактів між об'єднанням «Укрфармація» та відповідною німецькою фірмою, які передбачають розв'язання вкрай важливих для України проблем щодо забезпечення населення лікарськими засобами. Л. Кучма висловив також прохання сприяти поставкам з Німеччини в Україну різних видів устаткування, запасних частин та товарів для промисловості, транспорту, медицини, комунального господарства та агропромислового комплексу.

«СЕРЦЕ — ДІТЯМ ЧОРНОБИЛЯ»

Ось уже понад два роки діє у місті Дрездені благодійницький фонд «Серце — дітям Чорнобиля». Майже щомісяця приходять із Дрездена автопоїзди з медичним устаткуванням і медикаментами, продовольством і речами для дітей України, що постраждали від чорнобильського лиха. У німецьких сім'ях і в закладах відпочинку уже оздоровилися тисячі наших дітей.

19 січня перший заступник Голови Верховної Ради України Василь Васильович Дурдинець прийняв президента фонду допомоги «Серце — дітям Чорнобиля» пана Петера Еверта і мав з ним тривалу бесіду.

Василь Васильович Дурдинець зазначив, що в Україні високо цінують цільову гуманітарну допомогу, зокрема спрямовану тим, хто зазнав лиха від Чорнобильської катастрофи, висловив щиру подяку всім громадянам Дрездена і організаціям за їх благородні зусилля.

Пан Петер Еверт пообіцяв передати все це своїм співвітчизникам, висловив побажання, щоб у майбутньому вантажі гуманітарної допомоги мали єдину адресу, опікалися належними державними структурами. Це дозволило би швидше діставляти вантажі, оперативніше їх розподіляти.

Пан Петер Еверт побував також і мав бесіду у Комісії Верховної Ради України з питань Чорнобильської катастрофи.

Прес-центр.

ЗНАЙОМСТВО З НІМЕЦЬКИМ ДОСВІДОМ

Для розширення професійної підготовки слухачів Інституту державного управління і самоврядування при Кабінеті міністрів України представництво німецького фонду Ганса Зайделя в Києві влаштувало зустріч з головою правління Баварської школи адміністрації доктором Юргеном Гарбігом. Він ознайомив представників органів самоврядування з різних областей України з конституційно-правовими основами комунального управління у вільній державі Баварії, а також з принципами федеративного устрою Німеччини. Відбулася дискусія з означених питань у контексті доцільності переходу України від унітарного до федеративного устрою.

ХТО ОДЕРЖИТЬ ДОПОМОГУ!

На виконання постанови Кабінету міністрів міністерства праці, фінансів та соціального захисту населення України затвердили нову редакцію Положення про порядок призначення і виплати цільової грошової допомоги громадянам з мінімальними доходами на 1 квартал 1993 року.

Цільова допомога виплачується з 1 січня 1993 р. у розмірі до 50 відсотків від мінімальної заробітної плати — 4600 українських карбованців. Вона призначається громадянам, у яких середньомісячний сукупний доход на члена сім'ї (душовий доход) за попередні три місяці перед зверненням за допомогою не досягав півторакратного розміру мінімальної заробітної плати.

Така допомога надається пенсіонерам, інвалідам, а також непрацездатним членам сімей у разі втрати годувальника.

Дане положення не поширюється на дітей, оскільки з 1 січня 1993 року почав діяти Закон України «Про державну допомогу сім'ям з дітьми».

Повний виклад цього документу публікується в газеті «Урядовий кур'єр».

Читайте в номері

4

ДОПОМОГТИ ЛЮДЯМ!

Відкрито благодійний рахунок для збирання коштів і надання допомоги потерпілим на аварії газопроводу в Харкові

Номер рахунку: 300700578 у обласній дирекції акціонерно-комерційного банку м. Харкова.

Фото Миколи ШАПОШНИКОВА.

НА АДРЕСУ міністра закордонних справ України Анатолія Зленка надійшла телеграма від держсекретаря США Уорена Крістофера. У своєму посланні пан Крістофер висловлює щиру вдячність Анатолію Зленку за змістовний лист-привітання з нагоди свого призначення держсекретарем США. Він сподівається на співпрацю з зовнішньополітичним відомством України у розв'язанні складних міжнародних проблем. У телеграмі також зазначається, що новий Президент США Білл Клінтон, а також Уорен Крістофер розраховують на співробітництво та конструктивний діалог.

УЧОРА в Міністерстві закордонних справ України глава українського зовнішньополітичного відомства А. Зленко прийняв Тимчасового Повіреного у справах Японії в Україні пана Тацухіко Касаї. А. Зленко поздоровив японського дипломата з початком діяльності в Україні посольства Японії, наголосив на важливості розбудови зв'язків України з такою індустріально розвинутою країною світу, як Японія. Пан Касаї передав А. Зленку особисте послання віце-прем'єра, міністра закордонних справ Японії Мічіо Ватанабе, у якому зазначається, що Японія розглядає відкриття свого посольства в Україні як крок, котрий сприятиме подальшому розвиткові різнобічних відносин між двома державами.

У КОМІСІЯХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

На засіданні **Комісії з питань відродження та соціального розвитку села** депутати заслухали інформацію Міністерства сільського господарства і продовольства про стан справ в аграрному секторі у зв'язку з новим етапом цінової лібералізації. Проаналізовано заходи, які намічається вжити протягом поточного року, щоб стабілізувати і нарощувати виробництво та реалізацію сільськогосподарської продукції. Розробникам програми поглиблення економічних реформ комісія рекомендувала виходити з необхідності паритету цін як однієї з вирішальних умов впровадження ринкових відносин на селі.

По доповіді керівника робочої групи депутата Михайла Парасунька учасники засідання розглянули проект Закону про сільську поселенську мережу. В його обговоренні взяли участь також фахівці причетних міністерств і відомств, учені АН України та Української академії аграрних наук. Опрацьовуються висловлені пропозиції і зауваження. Документ готується до винесення на пленарне обговорення.

* * *

Завершили аналіз проекту Статуту Співдружності незалежних держав у **Комісії з питань розвитку базових галузей народного господарства.** Обмінявшись думками, депутати дійшли висновку, що запропонований документ потребує серйозного доопрацювання. В ньому не чітко визначені основні завдання, принципи організації та діяльності СНД. Комісія розглянула, крім того, кілька декретів, підготовлених Кабінетом міністрів. В основному схваливши їх, учасники засідання висловили зауваження щодо декрету про компенсацію громадянам втрат від знецінення їх заощаджень в Ощадному банку.

* * *

Зміни і доповнення до Закону про місцеві Ради, місцеве і регіональне самоврядування розглянула на черговому засіданні **Комісія з питань діяльності Рад народних депутатів, розвитку місцевого самоврядування.** Було обговорено також адресовані Верховній Раді заяву та рішення Київської обласної Ради у зв'язку з концепцією про столичний округ.

Учасники засідання підтримали позицію щодо недоцільності створення такого округу за рахунок області, оскільки це суперечить статті 77 Конституції України про основні правові засади обласного поділу держави. Крім того, згідно з Законом про місцеві Ради об'єднання одноіменних адміністративно-територіальних одиниць можливе лише за взаємної згоди відповідних Рад та з врахуванням інтересів населення, які визначаються шляхом референдуму.

Прес-центр Верховної Ради України.

ПРИВИДУ ЧУТОК ОБРУБАЛИ КРИЛА

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

приємств. Комунальні підприємства неспроможні підтримувати на рівні бюджет міста, а підприємства державного підпорядкування майже все відраховують до республіканського бюджету, звідкіля ці гроші вже не повертаються до Рад базового рівня.

Треба створювати органи управління економікою на регіональному рівні?

Довести до завершення механізм адресних дотацій незахищеним верствам населення. Адресні виплати мають якнайшвидше дійти до найбідніших. Сьогодні цього немає.

ПРО ПОЛІТИЧНІ МОМЕНТИ

Реальна сила у місцевих Рад, а не в політичних партій і громадських організацій. Тож Президенту варто радитися не тільки з представниками політичних партій і громадських організацій, а й представниками органів місцевого представницького самоврядування. Сьогодні існують три категорії людей, на яких тримається держава: директори, депутати, представники Президента.

ПРО СНД

Росія не проводитиме політику, яка ставила б її у економічну залежність від України. Проте є сфери життя і господарського комплексу, де нам не обійтися один без одного. Необхідно підготувати економічний договір між державами.

Потрібно ознайомити з проектом статуту СНД широкий загал населення України. Якщо підписати документ у тому вигляді, який запропоновано, тоді треба взагалі змінювати статус СНД, оскільки це вже буде конфедерація незалежних держав.

Леонід БРОВЧЕНКО.

Продовжуємо публікувати матеріали, присвячені нараді представників Рад усіх рівнів, що відбудеться незабаром у Києві.

Ради сьогодні і завтра

СПОЖИВАЧ І МАФІЯ: ХТО КОГО

Народні депутати, держадміністрація, робітничі контролери і працівники засобів масової інформації Миколаївщини об'єдналися в боротьбі з торговельним беззаконням.

— Що дала нашому місту, області комерціалізація в торгівлі? — запитала з трибуни сесії голова постійної комісії облради з соціального захисту, торговельного й побутового обслуговування населення Олена Омельченко. І сама ж відповіла: — Вседозволеність, невиправдане завищення цін з метою наживи, обрахування й обважування покупців, ігнорування розвитку торговельної мережі, грубість і знахабнілість багатьох працівників прилавку, повне ігнорування ними інтересів споживачів.

Олена Олексіївна мала право так сказати. Бо тривалий час до сесії вона постійно перебувала, так би мовити, в епіцентрі широкомасштабної акції «Торгівля: по обидва боки прилавку», що її депутати організували спільно з відповідними структурами облдержадміністрації, інспекціями робітничого контролю й працівниками засобів масової інформації. Проведено понад тисячу перевірок, виявлено сотні зловживань. У газетах, передачах телебачення й радіо регулярно, день у день розповідалося про хід акції. Її активісти прагнули, хоча й не завжди це вдавалося, одразу усунути неподобства, закликати до порядку знахабнілих працівників торгівлі.

При цьому нерідко натикалися то на глуху стіну байдужості з боку столоначальників, то на відвертий опір тих, хто комерціалізацію й оренду зрозумів тільки як щасливу можливість побільше увірвати для себе особисто. Після того, як у кількох номерах газети обласної Ради «Радянське Прибужжя» було опубліковано матеріали, що викривали зловживання працівників магазину № 4 «Кооператор» (завищення цін, обрахування покупців, приховування продуктів. Їх псування, реалізація «лівого» товару, відверте погрожування перевіряючим фізичною розправою), директор міськкоопторгу М. Довгаль, скажімо, взявся насамперед не за те, аби там дати лад, а за написання гнівно-обуреного листа до редакції, прагнучи приструнити журналістів, та за пошуки тих, хто посмів «сміття з хати» винести. І лиш пізніше, коли відчув, що запахло смаленим, змушений був звільнити з посади завідуючу магазином С. Неделку... А ось Є. Фандикова, голова обкому профспілки працівників торгівлі й громадського харчування, хоч було обнадурувано прибутки працівників торговельних фірм і магазинів, тут же взялася усіма правдами й неправдами захищати підопічних: то, мовляв, не заробітна платня їхня вказана (27—37 тисяч карбованців на місяць), а прибуток з усіма доплатами, преміями, індексаціями та іншим (начебто все оте не із гаманця споживачів, а з якихось інших джерел).

Одне слово, перевірки давалися нелегко, забирали чимало часу, сил, нервів. Тішило ентузіастів, правда, те, що об'єдналися не тільки знахабнілі «комерсанти», а й ті, хто вирішив їм протистояти. Вже не так знахабніло, як раніше, приховують

Спочатку — два типових випадки.

Є в Миколаєві акціонерне товариство «Галант», яке чомусь користується особливою прихильністю міських властей. Йому — й кращі магазини, й усілякі пільги. А «Галант», тим часом, поводить себе по відношенню до мешканців міста, м'яко кажучи, не зовсім галантно. Закупив ось, скажімо, у тутешніх же фірм «Одяг» та «Взуття» різних товарів на 36 мільйонів карбованців, та перш ніж їх реалізувати, багато що «пропустив» через інші фірми. В результаті кількаразових «накруток» жіночі чобітки, приміром, підскочили в ціні з 4 до 12 тисяч карбованців, колготки — з 160 до 360 карбованців і т. д.

А тепер факт із «сільської тематики» — про те, як Новобузька райспоживспілка «дбає» про ветеранів, інвалідів та інший «пільговий контингент». Саме для цього завезли тут торік 225 холодильників, 139 пральних машин, 217 телевізорів, ще дещо. І все те, вважай, розтягли родичі й знайомі торговельних працівників, вони самі. Чи, можна здогадуватись, ті, хто мав змогу заплатити куди більше, ніж значилось на цінниках. У всякому разі, «контингенту» отому виділили аж... один холодильник, одну пральну машину та нуль телевізорів.

Обидва ці приклади, поряд з багатьма іншими, наводилися на недавній сесії Миколаївської обласної Ради народних депутатів у розгляді питання про роботу місцевої торгівлі в умовах комерціалізації й приватизації. І хоч в офіційних документах зібрання (доповіді, співдоповіді, рішенні) дії торговельних працівників, які, об'єднавшись з метою власної наживи, зімкненими рядами грабують споживачів, і не кваліфікувалися як зговір мафії, — та як їх інакше назвати? До того ж, протистояння «споживач — мафія», винесене до заголовка цього матеріалу, — не пуста вигадка автора. При вході до будинку Ради, перед її сесією кореспондента, як і депутатів, зустрічав чималий натовп отих самих споживачів, які стали того дня ще й пікетувальниками. Вони тримали в руках десятки плакатів, загальний зміст яких найстисліше увібрав один із них: «Захистіть нас від торговельної мафії».

товари на базах і в магазинах. Люди тепер знають, куди можна хоча б поскаржитися на грубість чи зловживання продавців. А ще ж недавно, посилаючись на комерціалізацію торгівлі, навіть у владних структурах їх не завжди вислуховували. Тепер же сесія однозначно заявила: комерціалізація — не вседозволеність, і те, що перебудова в торгівлі не відповідає інтересам більшості населення області — явище вкрай ненормальне. Тому сесія, можна сказати, законодавчо обумовила цілу низку нагальних заходів, що посприяла дальшому об'єднанню тих, хто вирішив протистояти торговельному безкраю.

Не буду перераховувати всього, що намічено, що вже здійснюється. Назву лиш дещо, що, найбільш суттєве, думається, і в інших регіонах згодилося б. Відміні підприємствам, що виробляють товари народного вжитку, доводиться обласне замовлення. Встановлено контроль за номенклатурою й обсягами товарів, що вивозяться за межі України, а на деякі продукти харчування — й за межі області. Здійснюються заходи, що мають забезпечити дотримання вимог антимонопольного законодавства. Розроблено механізм впливу на ціноутворення. Тимчасово обмежено, зокрема, торговельну надбавку. Розпочинається атестація керівників підприємств торгівлі й громадського харчування, віднесених до комунальної власності...

У декого після навіть оцього неповного переліку заходів, здійснюваних облрадою й держадміністрацією із залученням широкої громадськості, уже напоготові, мабуть, запитання: а як же з комерціалізацією — кають їй? Депутати так не думають. Навпаки, вони мають намір всіляко сприяти їй — про це теж немало говорили на сесії, конкретно і зацікавлено.

— Але перебудова в торгівлі, — каже голова облради Іван Грицай, — повинна грунтуватися не на здирництві й обдуруванні, а на всебічному розвитку чесної комерційної діяльності з метою дедалі повнішого насичення товарами споживчого ринку. Чого й прагнемо.

Георгій ВОРОТНЮК,
власний кореспондент «Голосу України».
Миколаїв.

ПЕРЕПЛУТАЛИ... ГРІШНЕ З

Про звернення Спілки аудиторів України

Ознайомившись із зверненням Спілки аудиторів України, яке опубліковане в газеті «Голос України» за 6 січня 1993 року, вважаємо за необхідне висловити свою професійну точку зору щодо порушених питань.

У цьому зверненні заслуговує на увагу пропозиція щодо прискорення розгляду Закону України «Про аудиторську діяльність». Решта висновків і положень звернення Спілки щодо необхідності створення державної контрольно-ревізійної служби в Україні, на жаль, помилкові і некомпетентні.

Складається враження, що автори звернення не мають достатнього уявлення про контрольно-ревізійну роботу, її гостру необхідність, схоже, вони мають мету — загальмувати прийняття Закону «Про державну контрольно-ревізійну службу в Україні».

Тож поставлене під сумнів головне завдання контрольно-ревізійної служби — здійснення державного контролю за витрачанням величезних сум державних коштів, проведення ревізій та перевірок підприємств, організацій і установ, що належать до державної власності. Відомо, що в кожній державі, де діють ринкові відносини, існують державна власність і свої спеціальні інститути контролю за її збереженням та використанням. Чому ж тоді незалежна Україна повинна бути винятком? Мабуть, автори звернення переплутали грішне з праведним.

Зокрема, некомпетентним є твердження про аналогічність повноважень податкових і контрольно-ревізійних органів. Або чого варте твердження авторів звернення про те, що державна контрольно-ревізійна служба не несе ніякої відповідальності перед тим, кого вона перевіряє. Справді, ця служба не повинна відповідати перед тим, кого вона перевіряє.

Точка зору

ВІЗИТКА РИНКУ — КАРТКА

Намагаючись перейти до нової системи координат, якою для нас є ринкова економіка в «шоковому» варіанті, ми не враховуємо того, що ці прагнення не мають під собою обгрунтованої економічної теорії. Ось чому побудова нового суспільства відбувається методом спроб та помилок, сумнівних експериментів. Назвемо лише один з них — адміністративне підвищення оптових та роздрібних цін. Це призвело до значного погіршення стану справ в економіці, особливо в галузях, які скеровані на потреби людини. І це відбувається на тлі того, що виробництво групи «Б» промисловості України в 1990 році становило лише 30,5 відсотка, що відповідає показникам розвинених країн 70-х років.

Цінова хвиля 1992 року призвела до загального падіння рівня життя народу, миттєвого знецінення оборотних коштів, подорожчання кредитів, блокування фінансових ресурсів підприємств. В цілому економіка опинилася у своєрідній пастці, коли різко підскочила прибутковість за відсутності достатньої суми оборотних коштів для погашення взаємної заборгованості і закупівель сировини та сотнях мільярдів не використаних прибутків. Все це сприяло уповільненню строків постачання продукції, товарообороту на споживчому ринку.

Нова цінова хвиля може призвести до скорочення обсягів виробництва продукції на 40 відсотків, що в загальнонизованому плані веде до незворотних процесів розпаду економіки і суспільства. У 1992 році виробництво у харчовій промисловості зменшилося на 20 відсотків. Ця цінова хвиля може зумовити критичну межу в цій, найбільш чутливій, сфері.

Суспільство стоїть перед новими трудовими конфліктами, страйками, галузевими протистояннями і соціальними потрясіннями. Це підтверджується тим, що в 1992 році частка праці не перевищить 34—37 відсотків чистої продукції промисловості, а мала б становити не менш як 60 відсотків. Подальше зростання цін на предмети першої необхідності сприятиме тиску знедолених верств суспільства на владні структури.

Економіка потребує нині невідкладної санації, відродження об'єктивних, перевірених світовою практикою пропорцій суспільного продукту, нормальних цінових паритетів і рівнів рентабельності, співвідношень між часткою праці і капіталу.

Постсоціалістичний досвід переконує, що нова влада, як і попередня, намагається тримати в своїх руках розподільчі нитки. Державна власність ще більшою мірою, ніж раніше, використовується за бажанням керівників підприємств. Це сприяє, по-перше, швидкому зношенню устаткування і неможливості структурної перебудови економіки і, по-друге, особистому збагаченню керівників підприємств, виникненню корупції через зв'язки з урядовими чиновниками, які розпоряджаються кредитами, розміщують замовлення тощо.

У першому півріччі 1992 року перевищення грошових доходів над обсягом роздрібного товарообороту становило 217,8 мільярда карбованців, або 43,2 відсотка. Надалі ситуація ще більш ускладнилася, що сприяло розвитку спекуляцій і вкладенню великих доходів у товари, які в умовах реального ринку стають капіталом. Інакше кажучи, відбувається початкове нагромадження капіталу, в якому домінуючу роль відіграють два чинники: крісло державного чиновника та кримінальна економіка, які дедалі більше взаємодіючи між собою, утворюють плутократичну форму власності.

Як і належить людям, котрим притаманні крайності, до побудови ринку ми приступили не з початку (утворення різноманітних власників і конкурентного середовища), а з кінця — лібералізації цін. І ось результат: недержавний сектор економіки як не робив, так і не робить погоди. Він одержав 11 відсотків загальної суми прибутку в I півріччі 1992 року. Коли врахувати, що прибуток підприємств зростають за скороченням виробництва і споживання та збільшення готівки на руках у населення, то можна констатувати: конкуренції немає, багаторівневий монополізм (власності, технології, управління) відтворює сприятливе середовище для кримінальної економіки, в якому ціни весь час зростатимуть, вбиваючи причоцьому підприємництво і виробництво. За таких умов ринку бути не може, а те, що ним називається, є псевдоринком з відповідними атрибутами: грошима, цінами тощо.

ПРОТЕ в умовах спотвореної ринкової інфраструктури та інфляції, що дедалі посилюється, ми впадаємо в іншу крайність: лібералізацію, яку вважали паличкою-стукалочкою, намагаємося замінити швидкоплинною приватизацією. Здійснення останньої потребує розв'язання ряду питань. Найважливіші серед них такі: величина приватизаційного сертифіката, джерела приватизації, переоцінка основних фондів, терміни, механізм приватизації.

30 тисяч приватизаційних карбованців є надзвичайно малою сумою, щоб стати власником. Навіть якщо додати ті 15 тисяч карбованців, котрі додатково можна використати на ці цілі, а також гроші, що лежать на книжках у населення. Слід врахувати й те, що зростання грошових вкладів населення зменшуватиметься, бо люди намагатимуться позбутися грошей у зв'язку з подальшою гіперінфляцією.

Складним і суперечливим є питання розміщення вкладів. Останні можуть вигідно розмістити лише ті, хто працює на конкурентоздатних та перспективних підприємствах, а всі інші матимуть можливість купити акції даних господарств за ринковими цінами або акції безперспективних підприємств.

Треба врахувати, що не тільки грошові вклади буде важко розмістити, це саме стосується і приватизаційних сертифікатів. На шляху до цього стають Закони «Про приватизацію майна державних підприємств», «Про оренду майна державних підприємств». Як перший, так і другий надають переважне право працівникам — членам колективів, створювати товариства покупців і викуповувати майно підприємств, у тому числі й орендованих. Це означає, що пенсіонери, працівники освіти, культури, військовики, діти не зможуть за власним бажанням вибрати об'єкт приватизації.

Такий підхід, як бачимо, поділяє суспільство на категорії людей, які мають привілеї і які їх не мають, що створить умови для соціальних конфліктів.

Останні загострюватимуться ще й тому, що приватизаційні сертифікати та трудові грошові заощадження становитимуть лише трохи більше половини всієї приватизованої власності. Звідси зрозуміло, що вся інша власність продаватиметься або тим, хто має гроші (іноземцям та своїм багатіям), або в кредит. Останній варіант не має перспективи, оскільки покриття процента на кредит за умов, що склалися, малоймовірне. Частково це протиріччя можна розв'язати через індексацію вкладів населення відповідно до зростання цін.

ЗВІДСИ можна зробити ряд висновків. Швидкоплинна загальна приватизація є акцією політичною, а не економічною. Вона, по-перше, не матиме серйозного впливу на формування верств власників. По-друге, приватизація не сприятиме оновленню основних фондів, оскільки приватизаційні сертифікати є фіктивним капіталом, який може лише збільшити кількість неповноцінних грошей у каналах обігу, сприяючи тим самим подальшій інфляції.

По-третє, шоковий варіант приватизації є згубний, оскільки призведе до швидкого занепаду та руйнування гігантських підприємств, які домінують в нашій економіці.

Формування ринкового середовища, в якому функціонує багатоукладна економіка, зовсім не потребує перетворень державної власності тільки в індивідуальну, що стало притчею во язицех, а створення поряд з державною — недержавних форм власності (колективної, акціонерної, групової).

У світі немає країни з розвиненою економікою, де держава не була б власником. Частка останньої в основних виробничих фондах становить від 10 до 35 відсотків, а через державний бюджет перерозподіляється від третини до половини валового національного продукту.

Створення акціонерних підприємств і розвиток орендних відносин можуть стати головним шляхом роздержавлення, оскільки ці заходи, по-перше, позбавляють державу та її відомства монопольного права розпоряджатися засобами виробництва на свій розсуд, без усякої відповідальності і нададуть його трудовим колективам — основним економічним суб'єктам власності; по-друге, сприятимуть встановленню тісної залежності доходу колективу і працівника від результатів їх діяльності; по-третє, зміцнять особисту відповідальність за власний матеріальний добробут, не очікуючи, що кожний, незалежно від особистого внеску, кількості та якості праці, одержить однакову плату; по-четверте, сприятимуть розвиткові економічної конкуренції між суб'єктами господарювання; по-п'яте, наблизять безпосередніх виробників до організації і управління виробництвом. Із сказаного можна зробити висновок, що оренда акціонування не витісняють держави зі сфери власності, а тільки усувають її монополію.

Враховуючи те, що країні потрібно розв'язувати два завдання — будувати ринкову економіку і виходити з кризи, — то стратегічна й тактична лінії політики можуть не збігатися.

Визначальною сьогодні повинна бути тактична лінія.

ВИХІД України з кризи можливий лише за умов проведення великомасштабної програми санації економіки. Така програма має забезпечити:

1. Недопущення нової цінової хвилі. Вона загрожує падінням виробництва на 40 відсотків до 1990 року, що призведе до незворотних процесів розпаду економіки і суспільства, скорочення рівня життя народу в чотири рази проти докризового періоду.

Головними важелями антикризової, антиінфляційної політики повинні стати запровадження індикативного плану регулювання народним господарством, у тому числі цін і рентабельності. Сьогодні, незважаючи на кризу, рентабельність у півтора-два рази перевищує нормальний рівень, перевірений світовою практикою. Запровадження національної грошової системи має відбуватися на наукових засадах із врахуванням того, що інфляція зумовлюється не стільки споживчим ринком, скільки зростанням виробничих витрат.

2. Відновлення нормальних пропорцій між необхідним і додатковим продуктом. Пригнічення фондів оплати праці за надзвичайного роздмухування додаткового продукту в формі прибутку і науково необгрунтованих податків веде до поглиблення трудових конфліктів, розділених у часі за ціновою хвилею — спершу видобувна промисловість, а потім обробна. Це викликає нескоординоване підвищення оплати праці в різних галузях і секторах економіки, недовіру і протистояння працівників окремих галузей економіки. Чим користуються антинаціональні сили, нацьковуючи один загін трудящих на другого, а також проти Верховної Ради та уряду України.

3. Відновлення нормальної інвестиційної діяльності в економіці. Треба підвищити норму інвестицій в національному доході з 9 відсотків у 1 півріччі 1992 року не менш як до 25—28 відсотків у 1993-му.

Інвестиційна активність стримується повним розвалом управління, відсутністю відповідних регуляторів — податкових, цінових, управлінських. Без зниження цін на інвестиційні товари, введення державного регулювання капіталоутворенням вихід із кризи неможливий.

4. Прийняття невідкладних заходів щодо розкрадання національного багатства України, яке за розмахом не має аналогів в усій її історії.

5. Виробити дійовий механізм соціального захисту: а) населення, в якому таким гарантом виступає як держава, так і інші господарські суб'єкти; б) неринкового сектора економіки, що включає фундаментальну науку, більшу частину охорони здоров'я і освіти, культури і мистецтва, охорони природи тощо.

Слід зазначити, що напрями й методи регулювання, зазначені в пунктах 1—5, є звичайними, властивими економіці кожної країни з ринковим чи неринковим характером ведення господарства.

Крім того, потрібно здійснити додаткові заходи, а саме:

впровадити карткову систему на основні продукти харчування і промислові товари першої необхідності в обсязі мінімальної заробітної плати і відповідних нормативів, які продавалися б за твердими, фіксованими цінами, регульованими державою, а всі інші товари — за вільними цінами. Це дало б можливість: а) досягти певної соціальної стабілізації в суспільстві; б) стимулювати виробництво, а не споживачів та спекулянтів, оскільки перші отримували б не тільки держзамовлення, а й доплату за нормальний товар, який передбачено для карткової системи; в) підвищити мотиваційну діяльність кожного суб'єкта, який хоче споживати більше, ніж отримує за карткою.

Здійснивши заходи політичної і соціально-економічної стабілізації, як найважливішу передумову переходу до ринку, потім слід переходити до великої приватизації.

Петро ЄЩЕНКО,
Борис КВАСНЮК,
доктори економічних наук.

ПРАВЕДНИМ

Вона повинна нести відповідальність перед державою, що і передбачено в окремих статтях проекту Закону.

Незрозуміло також, як аудитори із Спілки вирахували «...великі матеріальні витрати з бюджету на введення державної контрольно-ревізійної служби» та визначили її дієвість.

Для спростування цього наведемо такі дані. Нечисленні нині контрольно-ревізійні апарати наших областей у 1992 році повернули державі майже півмільярда карбованців, які їй по праву належали та виявили і відшкодували понад 120 мільйонів карбованців збитків, що в десятки разів перевищує витрати на утримання апаратів. А перевірки і ревізії працівниками КРУ нафтопереробних заводів, нафтопроводу «Дружба», Чорноморського морського пароплавства, витрачання коштів на ліквідацію аварії на Чорнобильській АЕС та багатьох інших великих господарських структур, про результати яких відомо всій Україні, підтверджують, що ця служба діє не тільки для перевірки «...голови колгоспу та директора магазину», як стверджується у зверненні.

З усією відповідальністю хочемо сказати й про те, що міцна державна контрольно-ревізійна служба не потрібна сьогодні тим, хто, користуючись економічним хаосом, відсутністю сильної виконавчої влади, розтягує багатство України під різними гаслами демократії, самостійності, комерційної таємниці тощо. Таких, звичайно, меншість, проте кричать вони найголосніше.

Вдало висловився один народний депутат України під час розгляду у першому читанні проекту Закону «Про державну контрольно-ревізійну службу в Україні», що його приймають із запізненням на два роки.

Тож ми вважаємо, що неаргументоване й надумане звернення Спілки аудиторів України не тільки не варте уваги, а й навіть шкідливе. Створення повноправної, авторитетної, висококопрофесійної державної контрольно-ревізійної служби дасть можливість повернути Україні мільярд карбованців, що будуть використані для її розбудови.

Впевнені, що народні депутати України, уряд і всі чесні люди це добре розуміють.

Головні контролери-ревізори КРУ Мінфіну України по областях: Дніпропетровській — Володимир ТАХТАЙ, Донецькій — Віктор ДОЦЕНКО, Запорізькій — Олександр КЛЕПАКОВ, Житомирській — Микола КАЛЕНСЬКИЙ, Київській — Микола САРАПІН, Львівській — Євген РОМАНІВ, Миколаївській — Анатолій СТРАШЕВСЬКИЙ.

Продиктовано в номер

Новий командуючий об'єднаного ЧФ

Як стало відомо з кіл, близьких до командування ВМФ Росії, незабаром приступить до виконання своїх обов'язків у Севастополі командуючий Об'єднаним Чорноморським флотом віце-адмірал Едуард Балтін. Він народився 1936 року. Закінчив військово-морське училище, Військово-Морську академію та Академію Генерального штабу Збройних Сил СРСР. Основну частину служби провів на Північному флоті. Був командиром підводного човна, начальником штабу, а згодом і командиром дивізії підводних човнів.

Потім був переведений на Тихоокеанський флот, де командував флотилією підводних човнів, служив на посаді першого заступника командуючого цим флотом. Кілька останніх років Е. Балтін — начальник військово-морської кафедри Академії Генерального штабу Збройних Сил Російської Федерації. Вважається одним з найбільш професійних підводників колишнього СРСР.

В 1951 році за унікальне випробування ракетної техніки в умовах Арктики Е. Балтіну було присвоєно звання Героя Радянського Союзу.

Олександр ПІЛАТ.

Проблеми української державності

Сьогодні в Києві відкривається наукова конференція «Українська державність: історія і сучасність» організована інститутами національних відносин і політології, держави і права АН України, Інститутом підвищення кваліфікації викладачів вищої школи при Київському університеті ім. Тараса Шевченка.

ПОГОДА

21—22 січня в Україні часом невеликий дощ, мокрий сніг, вітер західний, 7—12, у західних областях пориви 15—20 метрів на секунду. Температура вдень 2—8 градусів тепла, вночі від 2 градусів тепла до 3, у східній частині до 6 градусів морозу.

По Київській області сьогодні вдень невеликі опади, вітер західний, 7—12 метрів на секунду, поривчастий. Температура 3—8 градусів тепла.

Фото Леоніда ПІДЛУЖНОГО.

ДОПОМОГТИ ЛЮДЯМ!

Милосердя

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

Такі фотознімки кілька днів тому обійшли не одне періодичне видання. На них — біда, страшенна, неприборкана протягом кількох годин стихія, що виникла внаслідок аварії магістрального газопроводу в густонаселеному районі Харкова. І з якою, тільки, напевне, дякуючи волі Всевишнього і щасливому випадку, нам не довелося розплачуватися людським життям

Спеціальній комісії ще належить розібратися в причинах аварії, хоча вже сьогодні зрозуміло, що не статися вона просто не могла. Про це ми розповідали у попередніх публікаціях. А що ж з тими, хто став жертвою цього нещастя? Газетні публікації про них з'являються дедалі рідше. Та не меншає від цього тривог і переживань за своє майбутнє у погорільців: затишне житло, нажите роками майно, такі звичні домашні речі — все це для багатьох десятків сімей залишилося там, на пожежі, назавжди. Дехто від колишнього свого добра зібрав невеличкий вузлик, багато кому взагалі нічого було збирати.

Певна річ, обласна держадміністрація, Червоний Хрест, Ленінський райвиконком роблять усе можливе для того, аби якнайшвидше нормалізувати життя погорільців. Просто неба ніхто не залишився. Людей поселили в готелях, забезпечили харчуванням. Багато хто з них зізнається, що навіть не чекав у перші години після аварії на таку чуйність і турботу з боку влади. Кожний з усіх 160 сімей, які залишилися без житла і коштів на прожиття, одержав матеріальну допомогу — по три мінімальні оклади. Не густо, але це вже мільйони. А ще потрібно капітально відремонтувати житло. До речі, в багатоповерхових будинках ремонтні роботи ведуться майже цілодобово. Всі потерпілі сім'ї будуть забезпечені холодильниками, телевізорами. Визначаються суми компенсації за згорілі меблі. Мешканці житла, яке вже не придатне для ремонту, одержують ордери на квартири в нових будинках.

І все-таки, хоч би якою посильною була допомога погорільцям з боку держави, вона ніколи не буде достатньою. Масштаби біди настільки великі, що навіть у кращі роки компенсувати людям усі збитки для обласного бюджету було б непросто. Гляньте навколо себе, скільки речей вас оточує у ваших домівках. На жаль, далеко не всі ці приємні дрібниці, не кажучи вже про одяг, взуття, посуд тощо, може надати держава безплатно. Але навіть якщо й компенсує їх вартість, хіба все зразу придбаєш? А інфляція, а порожні прилавки? А що важливо інше — відчувати, що ти не наодинці зі своїми проблемами, що люди тебе не забули, що чужої біди не буває. Важлива наша з вами участь.

Для всіх, хто у наш тяжкий час не зчерствів душею до чужого болю, для всіх, у кого є хоч якась можливість допомогти потерпілим, спішимо повідомити: свою часточку в допомогу людям, які постраждали від аварії — фактично безпритульним нині старим, дітям ви можете переказати на спеціальний благодійний рахунок **№ 300700578 у обласній дирекції акціонерно-комерційного банку м. Харкова, відкритий для збирання коштів і надання допомоги потерпілим від аварії газопроводу в Харкові.**

Гонорар за цю публікацію прошу переказати на благодійний рахунок.

Микола КОСИЙ,
власний кореспондент «Голосу України».
Харківська область.

Від редакції. Ми звертаємося до підприємств України, бізнесменів, підприємців, банкірів, церкви, до всіх громадян: **допоможімо людям, яких спіткала біда.**

ТІНЬ СРСР НАД ЗАПОРІЖЖЯМ?

Актуально

Останніми днями телефон корпункту буквально захлинався від дзвінків читачів: що означає телеграма глави облдержадміністрації та голів обласної і міської Рад Президенту стосовно його участі в підписанні Статуту СНД — ультиматум? Чому директори промислових підприємств з асоціації «Содружество» тягнуть нас у ярмо колишнього СРСР?.. Емоції, емоції. Чим же збурили людей у відносно врівноваженому місті? Річ у тім, що 12 січня, вперше після подій з ГКЧП, було призупинено верстку місцевих газет, як кажуть, до особливого розпорядження. А в наступних номерах чотирьох видань з'явилися звернення, телеграми керівників області та ряду крупних заводів на адресу Президента України з вимогами щодо підписання Статуту СНД. «В случае непринятия этого предложения, оставляем за собой право...» — погрозливо звучали тексти, підписані промисловцями. Як і завжди, Президентові погрожували страйками. Правда, виходив конфуз, бо страйкувати обіцяли не робітники, а їхнє начальство стверджувало, що ось-ось заводи зупиняться внаслідок розірваних зв'язків і колективи застрайкують. Знайшовся і бойовий рупор активних поборників ідеї СНД — газета «Наш город». Чого вартий один лише заголовок на першій полосі: «Не играйте с огнем, Леонид Макарович!». Видрукувавши проект Статуту СНД, газета заявила: дамо 50 тисяч карбованців тому, хто знайде хоч одну статтю, яка ущемлює права України! (Ми заплатимо мільйон, сказала мені молода читачка «Голосу України», якщо журналісти з «НГ» знайдуть хоч одне слово в сталінській конституції 1936 року, яке б ущемляло права людини, а що було в 37-му — знаємо!).

Далі все пішло, як і мало було йти. У неділю акцію протесту проти підписання Україною Статуту СНД провели місцеві організації Руху, УРП, демократичної та інших партій. До редакції посипалися заяви громадських організацій, котрі засуджують «заколот» директорів заводів і теж висувають ультиматум — негайно вийти з СНД. Ситуація справді стала вибухонебезпечною. Кинь іскру — і спалахне полум'я ворожнечі між тими, хто «за» і хто «проти». На жаль, керівництво області у цей складний момент не продемонструвало рішучої підтримки Президента. Невже настільки сильний пресинг?

Олександр МИХАЙЛЮТА.
Запоріжжя.

Повертаючись до надрукованого

ПРАВОСУДДЯ ПО-ПРИДНІСТРОВСЬКИ

Звістка, що надійшла з Дубоссар, змушує пригадати подію, про яку «Голос України» уже писав у лютому минулого року. Рік тому голова колгоспу «Прогрес» Ананіївського району Федір Цуркан разом з дружиною і сином, упоравшись з справами, повертався до себе додому з Молдови (дружина лікувалася у тамтешній поліклініці). На контрольно-пропускному пункті неподалік від Дубоссар їх зупинив службовець республіканської гвардії Придністров'я С. Зайченко. Коли Ф. Цуркан відкрив двері автомобіля і намагався відстебнути ремінь безпеки, гвардієць раптом натиснув на гачок автомата. Тяжко поранений Ф. Цуркан помер через кілька годин.

І ось свіже повідомлення. Дубоссарський народний суд, розглянувши кримінальну справу по вбивству Ф. Цуркана, прийшов до висновку: сталося воно «через перевищення міри необхідної самооборони» з боку С. Зайченка. Свідчення дружини вбитого про те, що він навіть не встиг піднятися, судом відкинено. Повірили версії вбивці, який на момент скоєного злочину був ще й добряче напідпитку (це засвідчено офіційно). А вбивці таки винесли вирок: два місяці утримання під арештом умовно. Та оскільки він знаходився у слідчому ізоляторі МВС Придністровської республіки 10 місяців, звільнили його прямо в залі суду. Подейкують, що він знову подався у гвардійці...

Сім'я Ф. Цуркана опинилася в... навіть слова не доберещ, у якому становищі. З одного боку, вона має намір оскаржити вирок Дубоссарського суду у Верховному суді Молдови, не знаючи, чи стане рішення останнього обов'язковим для Придністров'я, яке пригріло вбивцю. З іншого, вдаючись до оскарження вироку, сім'я не може навіть отримати 130 тисяч карбованців у зв'язку з загибеллю глави: їх обіцяють виплатити лише за умови погодження з вироком Дубоссарського суду. Тобто за умови визнання вини ні в чому не винного батька і чоловіка...

Згадую, з яким обуренням сприймали минулої зими вбивство Федора Цуркана земляки. За дорученням обради правоохоронні органи Одещини звернулися до Кишинева і Тирасполя з вимогою ретельно і об'єктивно розслідувати справу і притягти винного до відповідальності. Розслідували, а злочин залишився без покарання...

Наш кор.

Знай наших!

НЕ ЗАГУБИВСЯ В КРУГОВЕРТІ

Мова — про Миколу Фульгу, юнака, якому рівно 18 років тому судилося стати мільйонним мешканцем Одеси. І хоч змінився відтоді у міста не один мер, та нинішній — Леонід Чернега — у круговерті невідкладних справ згадав про іменинника. У день свого повноліття Микола і його батьки — Галина Миколаївна та Віктор Миколайович — були запрошені до міськвиконкому, де на їх адресу було сказано немало теплих слів.

Батькові й матері — за те, що гідно сина виховують. Йому самому — що пам'ятну медаль «Мільйонному мешканцеві Одеси» нічим не заплямував, достойним громадянином і одеситом зростає. А ще були дарунки: іменинникові — імпортний магнітофон, матері — квіти, батькові — грошову премію в 20 тисяч карбованців. Останньому — від імені колективу сталепрокатного об'єднання, де він багато літ працює волочильником. Причому, зізнався генеральний директор підприємства Валентин Меркачов, не лише за добру працю й гарне виховання сина, а й з таким ось прицілом: хай бачить Микола, як людей в об'єднанні шанують, то може й сам, дивись, згодом туди прийде.

Що ж, усе можливе, Микола, закінчивши школу з медаллю, подався, на здивування багатьох, не до вузу, а до ПТУ. Крок цей пояснив, правда, так: аби не сидіти без діла до армійського призову, набути хоч якихось робітничих навичок — вони завжди згодяться. Службу ж в армії вважає для себе аж ніяк не зайвою: через неї не має пройти, каже, кожен юнак.

Дрібний, скаже, дехто, епізод з життя великого міста. А як на мене, то подія досить важлива: не розгубили ж, засвідчено, людське, не дивлячись на всі життєві негаразди.

Георгій ВОРОТНЮК.
Одеса.

Власкори повідомляють

Баку

БЕЗ СТАТУСУ — НІЯК

Організація «Содружество», що виражає інтереси російськомовного населення Азербайджану, запропонувала парламенту республіки прийняти закон про російську мову. Як тільки визначиться статус російської мови, вважають лідери цієї організації, відразу ж стане легше розв'язати проблеми, що виникли останнім часом. Оскільки перехід в Азербайджані на національну мову означає скорочення багатьох співробітників, що мають російську освіту і не володіють азербайджанською мовою.

Ровшан АЛІЄВ.

Свідчить статистика

Росіяни в Грузії

Спільне опитування серед російськомовного населення Грузії проведено Інститутом демографії і соціальних досліджень Академії наук Грузії і громадською організацією «Славянский Дом». За його результатами 79 відсотків опитаних вважають, що в інтересах Росії мати добрі стосунки з Грузією. 75 відсотків респондентів не схвалюють позиції деяких депутатів парламенту Росії та інших службових осіб, які заявляють про необхідність захисту росіян у Грузії. Лише три відсотки становлять ті, хто схвалює такі виступи. 85 відсотків опитаних вважають, що втручання Росії не сприятиме поліпшенню становища росіян у Грузії, а 4 відсотки опитаних впевнені: таке втручання матиме ефект.

На запитання про те, яким бачать росіяни своє майбутнє у Грузії, більша частина — 58 відсотків вважають, що разом з представниками інших національностей будуватимуть демократичну Грузію. 31 відсоток респондентів вважають, що росіяни виїдуть з Грузії, і тільки 4 відсотки впевнені, що росіян, котрі залишились в Грузії, всіма засобами, включаючи силу, буде захищати Російська Федерація.

Тамаз ЛОМСАДЗЕ.

У ПАРИЖІ ПІДПИСАЛИ ВИРОК

Документи

Триголовому драконові зброї масового знищення — ядерній, хімічній, бактеріологічній — завдано ще одного удару. На початку року Президенти США і Росії Договором СТАРТ-ІІ послабили ядерну загрозу. А вже цього тижня понад сто держав світу фактично «розрахувалися» з другою головою масової смерті. У Парижі минулого тижня підписано Конвенцію про заборону розробки, виробництва, нагромадження і використання хімічної зброї і про її знищення.

Відтепер держави, які володіють хімічним арсеналом або мають об'єкти для його виробництва, повинні їх знищити протягом десяти років після набуття Конвенцією чинності. Крім того, документ детально контролювати-ме функціонування хімічної промисловості в світовому масштабі. Це важливо з огляду на те, що створення хімічної зброї — досить простий процес: її можна продукувати з допомогою звичайних промислових хімікатів і устаткування.

У Конвенції розроблено справді новаторську систему перевірки. Це два види контролю: систематичний та інспекція на запит. Його здійснюватимуть як спеціальні національні органи, створені у кожній країні-учасниці, так і постійний міжнародний Секретаріат із штаб-квартирою в Гаазі. Саме ця система контролю, яка гарантує, що Конвенцію не буде порушено, викликала найбільше суперечок, потребувала довгих років напруженої роботи і взаємних поступок. Можна припустити, що саме через незадоволення цим пунктом деякі країни відклали підписання документа. Хоча це не єдина причина, через яку не всі учасники поставили свої підписи. Одна з них та, що для багатьох держав, скажімо Близького Сходу, хімічна зброя залишається їх суперозброєнням — своєрідною «ядерною бомбою бідних». Мабуть, тому напередодні підписання більшість країн — членів Ліги арабських держав заявили про неприєднання до Конвенції.

Одначе Конвенція передбачила й такий розвиток подій. На країни, які не підпишуть документ, буде накладено економічні санкції. Можливо, ці санкції з часом примусять сьогоднішніх «відмовників» приєднатися до Конвенції.

Однією з перших Конвенцію про заборону хімічної зброї підписала Україна. Наша держава не має на своїй території ні цього виду озброєнь, ні устаткування для його виробництва. Підписання Україною Конвенції відповідає її державним інтересам, миротворчому курсу, сприятиме зростанню її політичного авторитету в світі. Це також зміцнить гарантії нашої національної безпеки.

Сергій ДАНИЛЕНКО.

Знову за старе

ПРО КРИМ — ТА КОЖНИЙ ПРО СВОЄ

Несподівано для численних журналістів прес-конференція з Посольстві України в Москві на тему «Кримські татари: шлях до історичної справедливості» почалася з концертного номеру. Його виконали музиканти з судацького оркестру, яких було запрошено для участі у відкритті українського центру мистецтв.

Мабуть, вперше біля мікрофонів сиділи не політики, а прості мешканці Кримського півострова, голосу яких здебільшого не чути. Всіх їх, їхніх предків депортувала сталінська система з рідної землі, а нині починається складна дорога додому. Саме про це й вели розмову з журналістами член руху кримськотатарського народу балетмейстер Зейнас Усеїнова, член товариства імені Ізмаїла Гаспринського журналіст Олександр Шевченко, народна артистка Росії Світлана Мемeтова. Лише Україна реально турбується про долю кримських татар. З державного бюджету виділено кошти. Їх, звичайно, не вистачає, але кримські татари розуміють складнощі України. Вони закликали й інших реально, а не на словах зайнятися цією проблемою. Бо люди не мають притулку, не вистачає грошей на будівництво. Місцеві Ради повільно виконують ухвалу Верховної Ради України про передачу земельних ділянок. Багато обіцяла Росія. Останнього разу Є. Гайдар під час зустрічі із заступником Ради міністрів Криму Лентуром Безазієвим запевнив: Російська Федерація перерахує 500 мільйонів карбованців. Та пішов уже Гайдар — а допомоги від російського уряду татари й досі чекають.

Цікаво, що представники самодіяльних творчих колективів півострова висловили бажання виступити на сцені Кремлівського палацу з'їздів у великому концерті українських артистів. Зустріли їх глядачі не гірше, ніж Ніну Матвієнко.

Серед московських політиків цими днями теж точаться розмови про Крим. Напередодні прес-конференції в українському посольстві Комітет з міжнародних справ ВР РФ почав так звані «слухання про статус Севастополя». Журналістів на них не пустили. Але, як нам стало відомо з інформованих джерел, народні депутати Росії розглядали три аспекти проблеми: чи вимагати від України віддати весь півострів, чи домагатися для кримчан подвійного громадянства, чи вимагати лише Севастополь? Зійшлися на останньому, щоб «відновити історичну справедливість». Забувши вже вкотре про принципи НБСЄ, до якого увійшла Росія, непорушність кордонів та визнання територіальної цілісності інших держав.

Отже, в Москві згадують про Крим. Кожний — по-своєму.

Лілія ГЕОРГІЄВА.
Москва.

З МИРОМ ПОКІНЧЕНО

Панорама

Криваві бої в Анголі між підрозділами урядових Ангольських збройних сил і формуваннями опозиційної організації УНІТА охоплюють все нові райони країни. Поряд з кризою політичною, через воєнний конфлікт цій африканській республіці загрожує крах економічний. Опозиціонери розгорнули бойові дії на північному заході, де знаходяться нафтові промисли. Запеклі сутички нещодавно відбулись в місті Мбанза-Конго — адміністративному центрі провінції Заїрі. Здається, що супротивні сторони забули про мирну угоду, досягнуту минулого року на переговорах у Римі. Ситуація продовжує ускладнюватися. На думку багатьох спостерігачів, після відновлення справжньої громадянської війни ідею перемир'я можна поховати.

Непримириму позицію до політичного курсу сьогоднішнього ангольського керівництва на чолі з Президентом Ж. Едуарду душ Сантушем займає лідер УНІТА Жонас Савімбі. Це він, мов людина-невидимка, з'являється з когортою своїх найближчих соратників у різних кінцях країни і закликає до походу на столицю Анголи Луанду (на знімку).

Однак власними силами УНІТА зробити цього поки що не може. Розуміючи це, Ж. Савімбі відвідав нещодавно заїрську столицю Кіншасу, де зустрівся з представниками ПАР, керівництвом Заїру і Кот-д'Вуару. Як повідомляється, учасники цієї наради обговорювали план збройного вторгнення в Анголу.

Фото із журналу «ШПІГЕЛЬ».

Власкори повідомляють

Ташкент

ПРО МАЛОЗАБЕЗПЕЧЕНИХ ТЕЖ ПОТУРБУВАЛИСЬ

Ліки і медичне обладнання на чотири мільйони німецьких марок надійшли нещодавно до Узбекистану з Німеччини. Все це призначено для Приаралля, що постраждало від екологічної катастрофи.

З 12 січня медикаменти продаються в республіці за вільними цінами. З метою захисту малозабезпечених верств населення Кабінет міністрів Узбекистану прийняв постанову, в якій наводиться список найпотрібніших ліків, які можна купити за фіксованими цінами. В документі також дається перелік осіб, що можуть користуватися послугами аптек безплатно або на пільгових умовах.

Зульфія РАСУЛІ.

Експрес-інформація

НАПЕРЕДОДНІ

До Мінська продовжують прибувати делегації держав-членів СНД. Як відомо, 22 січня в столиці Білорусі відкривається зустріч лідерів країн співдружності. Вчора там відбулося засідання Ради міністрів закордонних справ СНД. На ній розглянуто пакет документів, що їх обговорюватимуть глави держав та урядів. На сьогодні заплановано зустріч міністрів оборони країн співдружності.

«ПРОЯВ ДОБРОЇ ВОЛІ»

Учора о 8-й годині ранку набуло чинності рішення Іраку про одностороннє припинення вогню в спеціальних зонах на півдні та півночі країни. Багдад також заявив, що погоджується на безперешкодні польоти над своєю територією літаків ООН з військовими інспекторами на борту. Згідно з заявою іракських представників ці рішення є проявом доброї волі щодо американського Президента Б. Клінтона, який склав учора присягу.

ДЕНЬ ТРАУРУ

пройшов у Баку. 20 січня 1990 року підрозділи Радянської Армії увійшли до столиці Азербайджану і вчинили криваву бійку, розганяючи масові демонстрації. Народні заворушення були тоді спричинені протистоянням у Нагірному Карабасі. Три роки тому цього дня в Баку загинули сотні громадян різних національностей, серед яких були жінки й діти.

ЗА ПРОСТІР ДЛЯ МАНЕВРУ

Учора продовжив своє засідання парламент самопроголошеної Сербської Республіки Боснії. Депутати обговорювали план післявоєнного облаштування Боснії й Герцеговини, який передбачає поділ цієї колишньої югославської республіки на десять автономних провінцій за умови збереження центрального уряду. Разом з тим боснійські серби не матимуть можливості створити окрему державу. Але їхній лідер Р. Караджич заявив, що, проголосувавши за реалізацію згаданого плану, вони не зрадять своїм цілям і матимуть простір для маневру.

НАЧАЛЬСТВО ПІД АРЕШТОМ, ПІДЛЕГЛІ СТРАЙКУЮТЬ

Рішення про припинення всіх польотів та обслуговування літаків ухвалили авіатори Вірменії. Страйкарі заявили, що здійснюватимуть цю акцію, аж доки власті не звільнять незаконно заарештоване керівництво управління цивільної авіації республіки.

СПІЛКУЙТЕСЯ НА ЗДОРОВ'Я

За скасування заборони на контакти ізраїльтян з представниками Організації визволення Палестини проголосував парламент Ізраїлю. На думку спостерігачів, це рішення може полегшити палестино-ізраїльські переговори.

ВИСУВАЮТЬ МІЛЬЯРДНІ РАХУНКИ

Черговий раунд російсько-латвійських переговорів розпочався в Юрмалі. Одне з центральних питань — виведення російських військ з Латвії. За деякими даними, латвійська сторона має намір пред'явити Росії рахунок на 10 мільярдів латвійських рублів за їх перебування в республіці. Враховуючи обмінний курс, ця сума приблизно дорівнюватиме боргу Латвії Росії за постачання природного газу.

За повідомленнями наших власних кореспондентів та зарубіжних інформагентств.

У ПОПЕРЕДНЬОМУ ЖИТТІ БУЛА СТРУНКИМ ДЕРЕВОМ, А СТАЛА ТАРОЮ

Ліси України — джерело деревини, технічної сировини, харчових і кормових ресурсів. Завдяки своїм захисним властивостям лісові насадження сприяють поліпшенню водного режиму території, припиненню ерозійних процесів, підвищенню врожайності сільськогосподарських культур тощо. Проте лісів в Україні обмаль, що негативно позначається на екологічному та економічному становищі держави. Пропонуємо вашій увазі розмову із завідуючим відділом лісових ресурсів Ради з вивчення продуктивних сил України АН України, доктором економічних наук, академіком Української екологічної академії наук Я. КОВАЛЕМ.

— Ярославе Васильовичу, в Україні нині відчувається гостра нестача лісових ресурсів, потреба в лісоматеріалах як для деревообробних підприємств, так і для населення, спостерігається зниження природозахисних функцій самого лісу. Чи є шляхи виходу з цього становища?

— Лісистість території України становить лише 14,3 відсотка, що значно нижче від економічних і екологічних потреб. Великої шкоди завдано лісам у післявоєнні роки. Обсяги рубок головного користування тоді в два і більше разів перевищували розрахункову лісосіку, що сильно виснажило ресурси. Сьогодні частка стиглих насаджень, які можна експлуатувати, становить 4,2 відсотка, а у хвойних лісах — лише 2,7 за норми 12—15 відсотків.

Виснаження лісосировинних запасів відповідно зменшує обсяги лісокористування. Тож і не дивно, що за рахунок місцевих ресурсів потреба в деревині задовольняється лише на 30—35 відсотків. А врахуйте, як ускладнились поставки деревини з Росії. Тепер її постачають обмежено, здебільшого за бартером і, як правило, за цукор, олію та інші дефіцити, яких не вистачає для задоволення власних потреб. Через недопоставки деревини зменшився порівняно з минулим роком на 30—35 відсотків випуск продукції деревообробки, загальмувалося житлове будівництво. Особливо погано забезпечуються деревиною шахти України, целюлозно-паперові й целюлозно-картонні підприємства.

— Наскільки реальне збільшення власної лісосировинної бази? Чи є в Україні резерви?

— Так, є. Це близько 1,5 млн. га неугідь колгоспів, радгоспів та інших землекористувачів, приблизно 2 млн. га змитих земель сільськогосподарського призначення, 2 млн. га еродованих пасовищ. Згадані площі майже не дають користі сільському господарству, тому бажано їх, ще до закінчення приватизації земельного фонду передати під залісення. Це сприятиме ефективнішому використанню земельного фонду, а основне — збільшить власні лісосировинні ресурси, які конче потрібні народному господарству. Окрім цього, підвищиться рівень використання продуктивних сил землі. Адже там, де більше лісів, природні ландшафти, як правило, не деградують, там створюється надійніша система збереження сільськогосподарських земель і водних ресурсів. Для прикладу скажу, що в південних районах України на полях, захищених лісосмугами, врожайність на 3—5 відсотків вища, ніж там, де їх немає. Кожна лісосмуга площею в 1 га захищає 25—30 га ріллі, а втрату площі, яку вилучають для її створення, більш ніж відшкодовують додатковою кількістю продукції, одержаної завдяки впливу лісонасаджень.

— Згоден з вами, але ж збільшення площі лісів дає віддачу не раніше, ніж за 30—40 років, а деревина потрібна сьогодні?

— Водночас із розширенням лісонасаджень треба ввести суворий режим економії деревини у сфері споживання і на деревообробних підприємствах, де рівень використання деревини в 2—2,5 раза нижчий, ніж у розвинутих країнах. Наші заводи з одного кубічного метра деревини на душу населення випускають менше деревостружкових плит у 2 рази, деревноволокнистих — у 6, фанери — у 8, целюлози — у 10, паперу й картону більш як у 20 разів порівняно з Фінляндією, Францією, Швецією, Німеччиною, Італією. На низькому рівні перебуває виробництво пиломатеріалів і меблів. Усе це наслідок недосконалої організації виробництва, слабкої технічної оснащеності. Не останню роль відіграє байдуже ставлення до лісосировинних ресурсів, які відносно дешево діставались нашим споживачам в минулому.

На низькому рівні перебуває в нас виробництво тари, на яку щорічно йде близько 1 млн. кубічних метрів ділової деревини, що становить приблизно 70 відсотків обсягу республіканських лісозаготівель. Близько 2 млн. кубічних метрів деревини можна зберегти за рахунок повторного використання в шахтах гірничих стояків і заміни їх на залізобетонні конструкції. У розвинутих країнах деревину на шахтові стояки використовують мало. Дослідження показують, що лише за рахунок впровадження на підприємствах деревообробної галузі прогресивних технологій можна заощадити й додатково залучити в господарський обіг близько 10—12 млн. кубометрів деревини щорічно. Це вагомий резерв ресурсів.

— А які є шляхи для збільшення виробництва паперу й картону?

— Проблема забезпечення республіки папером і картоном залишається. В Україні слабо розвинуті потужності для їх виробництва. Щоправда є пропозиції й відповідно рішення вищих органів влади щодо організації будівництва нового целюлозно-паперового комбінату. Нещодавно закінчено еколого-економічне обгрунтування доцільності його будівництва. Висновки такі: целюлозно-паперовий комбінат будувати треба найкраще у північно-західному районі України, де зосереджені відповідні ресурси і який найбільш придатний в екологічному відношенні.

Сировиною для целюлозно-паперового комбінату може служити деревина від рубок догляду та перерозподілу лісоматеріалів у сфері споживання. Слід також розглянути питання про можливість заготівлі деякої кількості деревини некорінних насаджень ялини і сосни, де вони у віці 35—40 років інтенсивно пошкоджуються кореневою губкою, підкорним клопом і всихають.

Водночас треба збільшити обсяги плантаційного лісовирощування, виділивши для цієї мети відповідні землі. Організація такого лісовирощування доцільна безпосередньо при целюлозно-паперових комбінатах, лісгоспзагах або на базі вільного підприємництва. І, нарешті, збільшення заготівель деревини можливе й за рахунок інтенсифікації лісокористування.

— Що означає інтенсифікація лісокористування? Невже в Україні за низької лісистості території, виснаженості лісів та їх високих екологічних функцій є ще можливості для збільшення обсягу лісокористування?

— Згідно з основними принципами наукового лісівництва раціональне проведення рубок лісу не суперечить природоохоронним заходам. Рубки лісу в обгрунтованих нормативах є важливим чинником поліпшення структури лісу, підвищення його продуктивності та посилення природозахисних функцій. Тепер інтенсивність рубок лісу в республіці відносно невисока. В розрахунку на 1 га вкритої лісом площі в середньому вирубується 1,56 кубометра деревини, а її щорічний приріст складає 4 кубометри. Це означає, що в лісах держлісфонду йде інтенсивний процес накопичення деревинної маси, приблизно, 15,5 млн. кубометрів (без урахування рубок лісу) щорічно. Вказані ресурси деревини, попри їх накопичення має місце головним чином у молодняках і середньовікових насадженнях, через кілька років (15—20) стануть резервом збільшення лісокористування. Потрібно краще використати також стиглі й перестійні насадження в лісах першої групи, де значну частину лісу з екологічних міркувань вилучено з експлуатації.

На сьогодні в лісах першої групи зосереджено близько 50 млн. кубометрів стиглих насаджень, а за винятком вилучених з експлуатації заповідних територій, лісів на крутих схилах, особливо захисних лісів, заказників та інших категорій, — близько 30 млн. кубометрів деревини. Правда, значна частина вказаних насаджень пошкоджена серцевинною гниллю та іншими хворобами, тож вихід ділової деревини в них коливається в межах 20—60 відсотків. Однак, ураховуючи гостру потребу в деревині, частину насаджень, вилучених із експлуатації, можна використати в господарських цілях, за умови, що їх обсяги й методи експлуатації будуть екологічно обгрунтовані.

— Ярославе Васильовичу, які перспективи розвитку природнозаповідної справи, що необхідно зробити для збереження природного генофонду?

— Сьогодні на базі лісових насаджень функціонують сім заповідників загальною площею 52 тисячі гектарів, три національних природних парки — 123 тисячі гектарів. Крім того, створено 124 заказники державного й місцевого значення площею 140 тис. га, в яких охороняються лісові і лісоболотні екосистеми. В Україні є природні комплекси, які становлять велику цінність для науки і практики лісівництва. Однак ними практично ніхто не займається, за винятком окремих ентузіастів. Для збільшення природно-заповідного фонду можуть бути використані землі лісового фонду, зокрема, в Рівненській, Сумській, Черкаській, Тернопільській, Одеській, Закарпатській і Волинській областях площею близько 150 тисяч гектарів. Доцільно обгрунтувати можливості розширення площі діючих заповідників, національних парків за рахунок прилеглих лісових масивів держлісфонду, провести реорганізацію деяких заказників та заповідно-мисливських господарств у державні заповідники. В районах розміщення заповідних територій необхідно встановити контроль за виробництвом, його технічним рівнем і структурою, розробити суворі нормативи викидів у навколишнє середовище.

Вів розмову Леонід БРОВЧЕНКО.

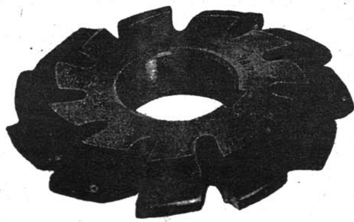
ОРЕНДАРІ ВИМАГАЮТЬ СКАСУВАННЯ ДЕКРЕТУ

Днями відбулася прес-конференція голови Спілки орендарів і підприємців України Олександра Барабаша, приводом до якої став декрет Кабінету міністрів України «Про додаткове регулювання орендних відносин».

Олександр Барабаш наголошував на неетичності процедури — введення в дію цього декрету, оскільки Прем'єр-міністр особисто обіцяв узгодити його положення зі Спілкою орендарів і підприємців. Проте час минув, а положення так і не узгодили. І тільки 13 січня перший віце-прем'єр-міністр І. Юхновський повідомив, що пропозиції СОПУ врахувати не є можливим. А отже, на думку голови спілки, якщо цей декрет виконуватиметься, то він поставить оренду на грань фізичного знищення. Бо, по-перше, пункт перший змінює принцип нарахування орендної плати. Якщо нині орендарі сплачують процент від доходу, то декрет пропонує сплачувати процент від вартості майна. В наших умовах, коли відсутня будь-яка методика реальної оцінки вартості майна, це призведе до придушення орендних підприємств з великою фондоозброєністю і низькою рентабельністю, тобто, основних товаровиробників. Крім того, згідно з Декретом органи держуправління мають давати згоду на оренду, тоді як раніше вони мусили відпускати підприємства за законом. Це дає підстави вважати, що віднині ці органи не дадуть згоди жодному підприємству. І, нарешті, декрет скасовує застосування такої форми, як оренда з викупом. Орендарі вважають, що цей пункт може спричинити катастрофічні наслідки в економіці, оскільки сьогодні на оренді близько 10 тисяч підприємств. Коли ж урахувати, що за декретом приватизувати орендні підприємства може будь-хто, то це призведе до принципово іншого ставлення до орендованого майна: державне майно використовуватиметься лише для накопичення коштів, а відтак з нього вижиматиметься все до останку.

Тому рада спілки прийняла звернення, в якому закликає Президента, Прем'єр-міністра та Верховну Раду України скасувати декрет «Про додаткове регулювання орендних відносин» як такого, що суперечить пункту 6 статті 97 Конституції України. Якщо ж декрет не буде скасовано, рада спілки рекомендує орендарям твердо стояти на позиціях статті 11 Закону про оренду, де йдеться про стабільність договору оренди. Будь-які рішення щодо змін в договорі, включно і рішення з орендної плати та про припинення договору оренди рекомендовано визнавати лише за ухвалою арбітражного суду.

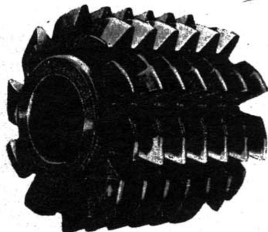
Сергій ЛАВРЕНЮК.

ЛЬВІВСЬКИЙ ІНСТРУМЕНТАЛЬНИЙ ЗАВОД-
єдине на Україні підприємство,яке серійно виготовляє

ФРЕЗИ:
-черв"ячні мІ - м8
-циліндричні Ø50 - ØI25
-дискові мІ - м5,5
-черв"ячні під шевер мІ - м5,5
-черв"ячні для нарізання шліцевих валів і зубів зірочок
-дискові для обробки взуття

Наша адреса:
290064 м.Львів
вул.Замарстинівська,I70
тел.52-30-49 директор
52-32-85 служба маркетингу
52-34-64 збут
телетайп 23-44-60
"Різьба"

Фірма «Геката»: автовідповідачі, калькулятори, телефакси, шкіряні куртки, пуховики, жіночі пальта, спортивні костюми, взуття, білизна, джинси, чоловічі костюми.
Оптова торгівля.
Оплата у купонах.
Телефони у Києві: 274-39-98, 221-77-80, 221-77-84, 274-20-66.

ОБЩЕСТВО С ОГРАНИЧЕННОЙ ОТВЕТСТВЕННОСТЬЮ • MEDROS LTD

МЕДРОС

Господа фабриканты и предприниматели!
Оптический отбеливатель «ГЕЛИОФОР» (пр-во Польша) для текстильного и целлюлозно-бумажного производств гарантирует вашей продукции высокую степень отбеливания и придаст ей белоснежную яркость!
«ГЕЛИОФОР» — это
высокая концентрация,
простота в применении.
Наш адрес: Киев, 252004, ул. Рогнединская, 2.
Телефон: 221-12-11, 221-12-04.

Уперше в Україні!
ЖУРНАЛ «МІЖНАРОДНИЙ ТУРИЗМ»
запрошує до співробітництва туристські агентства, фірми, готельні комплекси й інші організації, пов'язані з туристським бізнесом. Якщо ви хочете, щоб про вашу діяльність дізналися в Україні й за кордоном, розміщуйте свою рекламу в українському журналі
«МІЖНАРОДНИЙ ТУРИЗМ»
Нас цікавлять якісні фото, слайди, кореспонденції, а також слушні пропозиції та побажання. Тож чекаємо їх від журналістів, бізнесменів — усіх, хто працює у сфері туризму, кого приваблюють туристські мандри.
Телефони: 441-88-19, 441-88-64.

Радгосп-завод «Таврія» — одне з найбільших винробних підприємств Півдня України і випускає виноградні сухі, напівсухі, кріплені вина, коньяки ординарні і марочні, гіркі настойки.

У зв'язку з введенням у дію декретів Кабінету міністрів про комерціалізацію підприємств торгівлі і громадського харчування і про Державне замовлення радгосп-завод «Таврія» розпочинає формувати портфель замовлень на постачання своєї продукції у 1993 році.

Перевага віддається регіонам, що мають можливість зустрічної поставки склопосуду, ящикотари, енергоносіїв (ПММ), лісу, поліетилену у гранулах, міндобрив, засобів захисту рослин, транспортної і сільськогосподарської техніки.

Організаціям Інтуристу і СП продукція відпускається за ВКВ.

Шукаємо партнерів для створення мережі фірмових магазинів на всій території України.

Наша адреса: 326840, м. Нова Каховка Херсонської обл., гр. Дніпровський, 299.

Телефони: 4-25-88 — директор; 3-12-60 — заст. директора; 3-12-04 — відділ збуту.

ДОНЕЦЬКИЙ ФІНАНСОВО-ІНВЕСТИЦІЙНИЙ ФОНД

Інформація про випуск цінних паперів акціонерного товариства відкритого типу «Донецький фінансово - інвестиційний фонд».

Донецький фінансово-інвестиційний фонд (у подальшому Фонд) є акціонерним товариством відкритого типу: основна мета діяльності фонду — операції на ринку цінних паперів та інших інструментів фінансового ринку у відповідності з чинним українським і міжнародним законодавством. Фонд зареєстровано за розпорядженням № 424 від 24 квітня 1992 року виконкомом Ради народних депутатів Донецька.

Місцезнаходження фонду: 340048, Україна, Донецьк, вул. Челюскінців, стадіон «Локомотив», кімната 11.

Телефони: 91-33-79, 91-30-75, 91-33-08.

Статутний капітал фонду на 6 січня 1993 року складає 100 млн. карбованців — засновницький внесок, 75 млн. карбованців — плата за акції двох випусків (емісії). Розрахунковий рахунок відкрито в Київському відділенні ГК ПСБ Донецька — № 467381, МФО 334271.

Метою діяльності фонду є:

здійснення діяльності з випуску цінних паперів;

здійснення комерційної діяльності на ринку цінних паперів;

здійснення комісійної діяльності на ринку цінних паперів;

здійснення від імені та за дорученням юридичних та фізичних осіб формування «портфеля цінних паперів» і його сервісне обслуговування, а також представляння їхніх інтересів;

надання консультаційних, дослідницьких послуг у сфері інвестицій, акціонування, фінансової стратегії юридичним та фізичним особам;

збір, аналіз, розповсюдження й публікації інформації про ринок цінних паперів;

надання інших послуг з випуску та обігу цінних паперів, що не заборонені чинним законодавством.

Емісія цінних паперів проводиться з метою:

залучення іноземних інвестицій у об'єкти, що підлягають приватизації;

інвестування грошових коштів в об'єкти приватизації;

здійснення посередницької діяльності з приватизації державної та комунальної власності України;

проведення аукціонів та конкурсів по об'єктам приватизації;

операції з приватизаційними сертифікатами;

сприяння приватизації державної та комунальної власності;

правове, організаційне, консультативне і рекламне забезпечення інвестиційних процесів та емісії цінних паперів;

формування та розвиток ринку цінних паперів, операції з ними.

Загальний обсяг емісії — 1000000000 (один мільярд) карбованців, з них 100 (сто) млн. карбованців — оплачений статутний капітал. Статутний капітал Фонду розділено на 90000 (дев'яносто тисяч) простих іменних акцій та 10000 (десять тисяч) привілейованих іменних акцій. 900 (дев'ятсот) млн. карбованців — запланований обсяг. Буде випущено 810000 (вісімсот десять тисяч) простих:

Серія AN 82801 — 892800;

90000 (дев'яносто тисяч) привілейованих:

серія BN 9201 — 99200;

Усі акції іменні. Номінальна вартість акції — 1000 (одна тисяча) рублів.

За результатами роботи у 1992 році одержано прибуток розміром 8 132 018 (вісім мільйонів сто тридцять дві тисячі вісімнадцять) карбованців.

Акціонери мають право:

одержувати частку прибутку Фонду, що підлягає розподіленню між акціонерами, пропорційну кількості викуплених ними акцій;

брати участь в загальних зборах Фонду особисто або через свого представника. Передача права голосу на загальних зборах представнику акціонера провадиться на підставі завіреної заяви;

одержувати від органів управління Фонду необхідну інформацію з усіх питань, що включені до порядку дня загальних зборів, а також протокол загальних зборів чи витяг з протоколу:

вибирати чи бути вибраним до органів управління й контролю Фонду;

купувати на пріоритетній основі додатково випущені й знову емітовані акції, що не розміщені серед засновників.

Привілейовані акції Фонд випускає в обіг й розповсюджує серед акціонерів в порядку відкритої підписки.

Привілейовані акції дають їхнім власникам переважне право на одержання дивідендів розміром не менше, як 50% від їхньої номінальної вартості.

Дивіденди на привілейовані акції можуть бути реінвестовані зі збільшенням номінальної вартості останніх за бажанням їхніх власників.

Привілейовані акції підлягають вільному обігу шляхом їх купівлі-продажу за ринковою вартістю.

Розповсюдження акцій Фонду починається 25 січня 1993 року й закінчується 26 липня 1993 року за адресою: 340048, Україна, Донецьк, вул. Челюскінців, стадіон «Локомотив», кімната 11, розрахунки за акції приймаються як готівкою, так і безготівковим шляхом.

У своїй власності керівні працівники Фонду іменних акцій не мають.

Йорданська вода

Опівночі на якусь невловиму мить вода Дніпра перетворилась на вино. Священики опустили у воду мідного хреста, і з цього моменту у світлий день Водохреща можна було розв'язати чимало проблем дуже просто: треба було тільки піднести до уст чарівний напій. За повір'ям у день Богоявлення Христового, від йорданської води дівчата стають красивими, юнаки — сильними, хворі — здоровими, злі — добрими. Свята чарівна вода!

Цього дня в Гідропарку зібралося чимало киян і гостей нашого міста. Помолитись, поколядувати, набрати у склянки і пляшки святої водиці, позбутися хоч на якийсь час побутових клопотів і подумати про вічне й незнищенне.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Телебачення

П'ЯТНИЦЯ
22 СІЧНЯ

I ПРОГРАМА УТ

7.00 З сьомої до восьмої.
8.00 Фільм-балет «Роздум».
8.20 Літературна класика на екрані. Худ. телефільм «Морський вовк». 4 серія.
9.30 Мультфільм «Від казки до казки».
10.35 Шкільний екран. 10 кл. Електричне поле.
11.10 Л. Енгібаров у телефільмі «Клоун з осінню у серці».
12.10 Худ. телефільм «Бодетаун». 48 серія.
16.10 Мультфільм «Острів капітанів».
16.40 Молодіжний фестиваль популярної музики «Вітер зі сходу». Частина 2.
17.20 Живе слово. Є. Маланюк. Передача 2.
17.50 На здобуття Державної премії України ім. Т. Г. Шевченка. Історико-публіцистична кінодилогія «Українці. Надія». Частина 1.
18.50 УТН.
19.00 Урочистий вечір, присвячений 75-річчю IV Універсалу Центральної Ради. Концерт. Трансляція. У перерві — На добраніч, діти.
22.00 Літературно - мистецька студія «Основа».
22.45 Арт-майдан.

I КАНАЛ «ОСТАНКІНО»

5.00 Новини.
5.20 Ранкова гімнастика.
5.30 «Ранок».
7.45 Фірма гарантує.
8.00 Новини.
8.20 Наш музичний клуб.
9.00 Клуб мандрівників (з сурдоперекладом).
9.55 Джерела.
10.25 Америка з М. Таратутою.
11.00 Новини (з сурдоперекладом).
11.20 Ж.-Б. Мольєр. «Тартюф». Фільм-вистава.
13.40 «Скажи, Юпітере...». Мультфільм.
14.00 Новини (з сурдоперекладом).
14.25 Бридж.
14.50 Бізнес-клас.
15.05 Блокнот.
15.10 Мультколаж «Хлопчик і жабенятко».
15.20 Що означають ваші імена?
16.50 Справа.
17.00 Новини.
17.20 Телерадіоканал «Останкіно» представляє: «Кроки назустріч».
17.45 Людина і закон.
18.15 Америка з М. Таратутою.
18.45 Поле чудес.
19.40 Вечірня казка.
19.55 Реклама.
20.00 Новини.
20.40 Прем'єра худ. телефільму «Вість із минулого», із серії «Китаєць» (Франція).
ВІД представляє:
22.25 Політбюро.
23.20 Музобоз.
0.00 Людина тижня.
0.15 Автошоу.
0.30 Майданчик обозу.

II ПРОГРАМА УТ, КАНАЛ «РОСІЯ»

9.45 Біла ворона.
10.30 «Бурда моден» пропонує...
11.00 Худ. телефільм «Санта-Барбара». 122 серія.
11.50 Грає Еміль Ровнер.
12.40 Селянське питання.
13.00 Вісті.
13.20 Реклама.
13.25 Іжиця.
14.00 Відкритий чемпіонат Австралії з тенісу.
14.55 Телебіржа.
15.25 Там-там новини.
15.40 Студія «Рост». «Наш єралаш».
16.10 ТрансРосефір. Вулиця Кохання.
16.40 Бесіди в «Метрополі».
17.00 «Зоряний мандрівник». Худ. фільм. 2 серія.
17.50 Опера — доля моя. В. Єрмаков.
18.45 Київська панорама.
19.05 Мультфільм «Гномики сміються».
19.20 Експоцентр представляє.
19.25 «Захід». Худ. фільм.
20.50 «Кіт і клоун». Мультфільм для дорослих.
21.00 К-2 представляє: «Абзац».
21.55 Реклама.
22.00 Вісті.
22.20 Зірки говорять.
22.25 Відкритий чемпіонат Австралії з тенісу.
23.10 Вечірній салон.
0.40 «По той бік кінескопа».

СТУДІЯ «ТЕТ-А-ТЕТ»

13.55 Мультфільм «Сміх і горе біля Білого моря».
15.00 Відеомузика.
19.15 Мультфільм.
19.25 Худ. фільм «Спогади людини-невидимки».
21.05 Відеомузика.
22.00 Худ. фільм «Коли Гаррі зустрів Саллі».

Спорт

ЗБІРНА... РОЗПАКОВУЄ ВАЛІЗИ

Як відомо, національна команда України ось-ось мала вирушити до Алжиру на свій перший нинішнього року тренувальний збір. Однак футболістам довелося розпаковувати валізи. Що ж сталося? На це запитання відповідає головний тренер збірної **Олег БАЗИЛЕВИЧ:**

— Ситуація досить дивна. Складається враження, що живемо ми не в 1993 році, а в горезвісному застої. Виникли якісь складності з виїзними документами.

— З Алжиру, як мені відомо, ви мали перебратися до Франції. Там тренуватися, зіграти в турнірі...

— Абсолютно вірно. Попередня домовленість з французами є. Втім, минулої неділі до Парижа мав вилетіти президент нашої федерації Віктор Банников. Він, на жаль, захворів, й його поїздка відкладається на кілька днів.

— То чим конкретно займається тепер штаб збірної?

— Працюємо над програмою підготовки на нинішній сезон — останній перед першими для нас офіційними подіями. Адже наступний рік особливо відповідальний у нашому житті — розпочнемо виступи у відбірковому турнірі чемпіонату Європи. Як бачите, часу на розкачку вже немає.

— Пане Базилевич, ви, мабуть, в курсі справи, що ряд гравців збірної України, як-от: Похлєбаєв, Дудник, Гусєв та інші (список чималий),— оточені надмірною увагою з боку російських клубів. Яка ваша реакція на це?

— Припинити відплив футболістів за рубіж, маючи складну економічну ситуацію в державі, дуже складно. На певний час напругу зняти вдалося. Але побачите, як у червні, коли фінішує чемпіонат України, різні покупці з новою силою почнуть «залицятися» до наших хлопців. Тоді навіть і не знаю, що робитиму.

— І останнє: у кількох клубах вищої ліги є тренерські вакансії. Чи вони вже заповнені?

— Справді, Леонід Колтун залишив тернопільську «Ниву» і очолив «Евіс» з Миколаєва. На його місце ще не підшукали заміну. Чув, що до запорізького «Металурга», який залишив Ігор Надеїн, запросили ризжанина Стредіса. Скажу одне: святе місце порожнім не буде...

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

З пошти

А ЧЕСНИЙ ЛЮД НЕ СПРИЙМАЄ

Прикметою часу стало: як тільки зійдуться двоє-троє незнайомих людей, то тільки й мови, що про ціни, спекуляцію і спекулянтів. У редакційній пошті також багато листів таких однодумців. Бо дуже вже допекло: під прикриттям кооперативів на кожному розі українських міст сидять справжнісінькі спекулянти й перекупники. І хоч створювалася ця рятівна ланка кооперативів з благородною метою — поправити економічне становище неньки України, отже, й наше з вами, та вийшло навпаки. Такі спритники «поправляють» своє благополуччя, скуповуючи в магазинах великими партіями товар, а потім перепродуючи його в три, в п'ять разів дорожче своїм бідним співвітчизникам. Влада чомусь дивиться на це крізь пальці, а наші вишколені люди найстрашніше, що можуть зробити, — це написати до редакції сердитого листа. Пропонуємо увазі читачів добірку листів, присвячену цій темі. Дуже хотілося б, щоб їх прочитали і в Кабінеті міністрів, і зробили належні висновки. Бо відверте, нахабне здирство народу, причому узаконене, не сприймає чесний люд.

БІЗНЕСМЕНИ? НІ, ЗЛОДІЇ!

Ми вже звикли до «туристів», які курсують до сусідніх держав через кордон, як через межу зі свого городу на сусідський. У нашій країні для цих «туристів» не існує ніяких кордонів і заборон. Скуповують різний крам, обмежуючи в ньому своїх співвітчизників, і вивозять його до сусідніх держав. Продають і повертаються на куплених там автомашинах. Такі «операції» тепер високо цінуються й називаються бізнесом. Дивлячись на це все, складається враження, що люди забули про такі поняття, як честь і совість. Адже скуповуючи товар на вивіз, такі ділки не дають можливості купити його простим людям, тим, хто за своїми переконаннями не може займатися таким «бізнесом». І взагалі, слово «чесний» прирівнюється тепер до слів «бідний» і «дурний». Хто спробує довести мені, що я не права?

Ольга САВИНА.

Київ.

НЕ ВИВОЗИТИ, А ВВОЗИТИ

Хто знає, куди поділися електролампочки, годинники, фотоапарати, електрокалькулятори, олівці, парфуми та ще багато іншого? Усім відомо, що ці товари прямували і прямують у валізах туристів на закордонні та наші товчки-базари. Курсують вони на очах роздратованих громадян, які не мали честі чи змоги стати своїми в цьому специфічному середовищі бізнес-туристів. З певністю можу сказати, що переважну їх більшість складають майже одні й ті самі особи. За один раз вони можуть перевезти на захід міні-трактор, холодильник, телевізор. Все це робиться за великі хабарі, починаючи з одержання закордонного паспорта, купівлі турпутівки, придбання товарів з баз і закінчуючи проходженням митного контролю на кордоні. Вважаю, що пора припинити вивозити товари всіх видів за кордон, а навпаки, ввозити. Тоді кожен зможе спокійно купити в магазині хоч би ту електролампочку, а не на товчку, в спекулянта.

Валерій КОСТЮКЕВИЧ.

Житомир.

СПЕКУЛЯНТИ — ЦЕ ЗРАДНИКИ

На превеликий жаль, в Україні процвітають спекулянти, злодії, хапуги. Всі вони є зрадниками, бо по-зрадницьки знищують економіку України. Валюта і вітчизняні гроші лежать у їхніх кишенях. Тож вони мають можливість диктувати високі спекулятивні ціни на всі без винятку державні товари. Крім того, вони їх ще безсоромно вивозять великими партіями за кордон, продаючи там за безцінь. Вивозять усе з України і зарубіжні ділки, завантажуючи свої автомобілі чим тільки забажають. Ці новоявлені мільйонери нажилися не власною працею, а великим обманом нас з вами, дорогі співвітчизники. А хто й коли зможе покласти цьому край, подбає за простих трудівників. Хто поверне валюту й золото державі?

Л. ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ.

Хмельницький.

БАТЬКІВЩИНА ТАМ, ДЕ ГРОШІ?

Важкий період переживає нині наша країна. Для одних будуємо темне царство, для інших — сите життя за рахунок зубожіння народу. Перехідний період знаменний появою нового прошарку в суспільстві, який злобливо дивиться на людей старшого покоління і звинувачує їх у тому, що не побудували їм райського життя на зразок «забугорного». Для багатьох батьківщина там, де гроші. Отож вони, шукаючи легкого хліба, кинулися в бізнес, в торгівлю, бачачи там свій достаток і майбутнє.

Павло ТРЕТЯКОВ.

Донецьк.

ГОЛОС України

ЗАСНОВНИК — ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

РЕДКОЛЕГІЯ: Анатолій ГОРЛОВ, перший заступник головного редактора; Олександр БІЛИК, заступник головного редактора; Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, оглядач, завідуючий відділом культури; Борис СИДОРЕНКО, заступник головного редактора; Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, редактор відділу кореспондентської мережі; Віталій СУДДЯ, відповідальний секретар.

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-89-61; 441-89-46; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.

⊙ Рукописів не повертаємо.

⊙ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

☆ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.

☆ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Індекс 60955.

Загальний тираж 737 662.

Комбінат друку видавництва «Преса України».

252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

1 2 3 4 5 6 7 8 9

Зам. 0311011.